

کلّی‌شهی پرسه‌نامه و ده‌قی سه‌ره‌خۆشی

خویندنه‌وه‌ی ده‌قی «گۆرانیه‌ک به ته‌نیا له چۆله‌وانیدا پیاسه‌ی کرد...!» (۱)

به‌ختیار همه‌سوور (سلیمانی)

تاوانبار ده‌کرتین، که گوايه له‌م جیهانه‌دا نین و لیبی یاخین، ده‌شیت بۆ سروشتی گوته‌ی شیعر خۆی بگه‌رپتته‌وه، چونکه هه‌رگیز وشه‌ی شیعرى سه‌ر به‌م جیهانه نه‌بووه.» (۴). شاعیران زمان وه‌ک ئامراز به‌کار نابهن، به‌لکو زمان لایان ئامانجه، مه‌به‌ستی سه‌ره‌کییه، ئه‌گه‌ر که‌میک هایدیگه‌ری بدوین، ده‌لین: له‌ناو زماندا نیشته‌جین و کایه ده‌کهن، «کایه به مانای دانانی هه‌ر شتیک له جیبی خۆی، جیبی راسته‌قینه‌ی له جیهاندا، وه‌ک مندالیک که هه‌ر شت له جیبه‌دا دادنه‌ی که ده‌بیت دانریت.» (۵). هه‌ر ئه‌مه‌یه وا ده‌کات رۆلێ شاعیران له پاراستن و په‌ره‌پیدانی زمان بۆ ئاستیکى فره‌ به‌رز هه‌لبکشیت. ئاستی ئه‌م هه‌لبکشان و په‌ره‌پیدانه ده‌که‌وینته سه‌ر راده و نیشته‌تی ئاگایی و هه‌ساسیه‌تی زمان لای شاعیر، واته تا کوی شاعیر له‌گه‌ل زمان ده‌روات و له زمانی ئاسایی و هه‌ر رۆژه تپه‌ر ده‌بیت. زمان لای شاعیری راسته‌قینه هه‌رگیز ئه‌و زمانه نییه که گوتمان لیبی بووه و پیتی ده‌دوین، به‌لکو زمانیکه ئه‌فسووناوی، بالا و هه‌ژینه‌ر. «زمان له شیعردا ئازاده، خۆبه‌تی، زۆر شاده.» (۶). له شیعردا زمان به‌ره‌و‌پووی هه‌موو بقه و ریسک و رپینه‌دراویک ده‌بیتته‌وه، ئه‌گه‌ر هه‌رام و ناشه‌ری بوونیک بۆ شاعیر هه‌بێ، ئه‌وه‌یه، زمان له دۆخی ئاسایی، فلات و رۆژانه‌بیدا به‌کار بیات و

رهنگه له‌و پیاسه زۆرانه‌ی بۆ ئه‌ده‌بیات و به تایه‌ت بۆ شیعر کراون، پیاسه‌ی فۆرمالیسته‌کانی رۆوس، تا ئیستاش نزیکترین و گونجاوترین پیاسه‌ بیت، که ده‌لین: «ئه‌ده‌بیات، جیهانی ئاشنا له ئاشنایه‌تی ده‌خات و نامۆی ده‌کات.»، دیاره له وه‌ها پیاسه‌یه‌کدا بۆ ئه‌ده‌بیات، بۆ ئه‌وه‌ی ناوی «زمان» هاتبیت، ده‌توانین کاربگه‌ریه‌تی زمان ببینین و بخوینینه‌وه، هه‌روه‌ک (تۆدۆرۆف) یش ده‌لین: «ئه‌ده‌بیات له باوترین پیاسه‌یدا؛ به‌هه‌مه‌هاتوو به‌کی زمانیه.» (۲) زمان له ئه‌ده‌بیاتدا جیا به‌هه‌ر کایه و بواریکی تر، به تایه‌ت که قسه‌ بپته سه‌ر شیعر، زمان له شیعردا ده‌بیت جیا بیت له زمانی ئاسایی، ده‌لین «ده‌بیت»، زه‌رووره‌ته. زمان له شیعردا به کورتبیری و چری ناسراوه. له شیعردا، زمان له حاله‌ته سروشتیه‌که‌ی ده‌چیتته‌وه، ئه‌مه‌یش وا ده‌کات شیعر هه‌لگری زیاد له خویندنه‌وه و ده‌لاله‌تیک بیت. «شیعر، جیبی ره‌سه‌نی زمانه.» (۳) و زمان له شیعردا، ته‌نانه‌ت له‌و کاتانه‌یشدا که له زمان و ژبانی رۆژانه‌ نزیک ده‌بیتته‌وه، دیسان مامه‌له‌یه‌کی تر و تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی تر ئه‌نجام ده‌دات. «شاعیر وه‌ک بوونه‌وه‌ریک قه‌ده‌ریه‌تی شتیکى دیکه‌ بلتیت، ته‌نانه‌ت ئه‌و کاته‌شی به هه‌مان ئه‌و شتانه قسه‌ ده‌کات که خه‌لکی قسه‌ی پێ ده‌کهن. ئه‌و تۆمه‌ته‌ به‌وه‌ی شاعیرانی پێ

تهیب جهبار

چونکه «شيعر هونه‌ری ستايش‌کردن و پيرۆزکردنی جيهان و هونه‌ری جوان‌کردنی دنيا بووه، به‌لام په‌خشانه‌شيعر هونه‌ری ره‌خنه و شـيـوه‌کـاريـيه.» (١٠). له په‌خشانه‌شيعردا نووسه‌ر ده‌توانی پروونتر و ئاشکراتر، يان بلتین ده‌ست‌کراوه‌تر له‌گه‌ل زمان و بابه‌تدا بجوولیتته‌وه و به‌راورد به‌شيعر قسه‌ی زۆرتري تیدا بکرت، ئەمه به‌و واتایه نا که په‌خشانه‌شيعر ژانریکی ناوهرۆکخواز بیت، به‌لکو به‌و مانایه‌ی له په‌خشانه‌شيعردا یه‌کیستی و یه‌ک‌گرتنیک هه‌یه که هه‌ر له ده‌ست‌پیتیکی ده‌قه‌وه تا کوتایی، نووسه‌ر پتیه‌ی پابه‌نده و له‌و پیناوه‌دا بنیادی ده‌ق بینا ده‌کات. ئەم جیا‌وازییه‌یش بۆ بونی «چه‌ق» له هه‌ردوو ژانره‌که‌دا ده‌گه‌ریتته‌وه؛ مامه‌له‌کردنی شيعر له‌گه‌ل چه‌ق، یان سه‌ننه‌ر، مامه‌له‌یه‌کی ئامانج‌داره، ته‌واوی یه‌که‌کانی بنیادی ده‌ق به‌ ده‌وری چه‌ق‌دا ده‌خولیننه‌وه و به‌ره‌وپیتشی ده‌بن، به‌لام له په‌خشانه‌شيعردا یه‌که‌کانی بنیاد په‌لوپۆ ده‌هاون و له چه‌ق دوور ده‌که‌ونه‌وه، ده‌ق به‌ره‌و جوړیک له کرانه‌وه و فراوانیون ده‌بن. هه‌ر لیته‌وه ده‌گه‌ینه‌و ئەو ئەنجامه‌ی که په‌خشانه‌شيعر نزیک‌تره به‌ ژانری چیرۆک، رۆمان و... تاد، بۆیه کاتیک بۆ نمونه ده‌گوتری فلان رۆمان رۆمانیکی شيعرییه، خودی ده‌رپینه‌که گرفتداره، سنووری نیوان شيعر و په‌خشانه‌شيعر، که سنووریکی هیتجگار کال و ناسکه، تیکه‌ل کراوه، ده‌بیت له‌بری ئەوه بگوتری فلان رۆمان رۆمانیکی په‌خشانه‌شيعرییه. له میژووی ئەده‌بیاتیشدا که‌م نین ئەو چیرۆک و رۆمانانه‌ی به‌شيوه‌ی په‌خشانه‌شيعر، یان بلتین به‌ سوودوه‌رگرتن له ژانری په‌خشانه‌شيعر نووسراون و ده‌نووسرین.

خالیکی که ده‌بیت لیته‌دا ئامازه‌ی بۆ بکه‌ین، راده‌ی به‌کاره‌ینانی زمانه له په‌خشانه‌شيعردا، واته زمان تا چ راده‌یه‌ک و جتییه‌ک توانایی کشان و گه‌مه‌کردنی تیدایه؟ بچ گومان زمانی په‌خشانه‌شيعر زمانیکی بزۆکه، له‌گه‌ل ئەوه‌ی هه‌ول ده‌دات یه‌ک‌گرتویی بنیادی ده‌ق پیشان بدات، له‌گه‌ل ئەوه‌یشدا له به‌رده‌وامی و به‌ره‌وپیتشیردنی ده‌ق‌دا، ریتمی ناوه‌کی و زه‌ینی ده‌ق به‌ره‌م ده‌هینیت؛ ریتمیکی که جیا‌یه له ریتمی ده‌ره‌کیی شيعر، واته ریتمیکی نییه له ئەنجامی کیش و سه‌روا دروست بووبچ، به‌لکو ئەم ریتمه له هه‌ناوی ده‌قه‌وه دیتته‌به‌ره‌م. خه‌سه‌له‌تی ئەم ریتمه ناجیگیرییه، پپچه‌وانه‌ی ریتم له

به‌ره‌و‌پرووی مه‌جال و به‌گژ دژواریدا نه‌کاته‌وه و له قالب و کلتیشه سازکراوه‌کانی ریزمان و زمانی پتیه‌ر، پتیه‌وی بکات. «شاعیرانی راسته‌قینه ئەوانه‌ن که قوولترین هه‌ستیان بۆ زمانه‌که‌ی خویان هه‌یه.» (٧). ریس‌کردن له‌گه‌ل زمان، مه‌رجی یه‌که‌می هه‌ر شاعیریکه، قوماره، زاره‌لدا‌نه، که هه‌م ئەگه‌ری که‌وتن و دژاندنی تیدایه، هه‌م ده‌شتوانی ده‌رفه‌تیک بیت بۆ که‌شفی نو‌ی و ئیمکانی نو‌ی. ئەگه‌ر شاعیر له‌م قوماره‌دا سه‌رکه‌وتوو بوو، ده‌توانی فۆرمی نو‌ی و پیشنیاری تازه بکات، به‌مه‌یش ده‌روازه‌یه‌ک بۆ فره‌ره‌هه‌ندی و فره‌خویندنه‌وه‌ی ده‌ق فه‌راهه‌م ده‌بیت و رۆلی خویننه‌ر به‌رز ده‌بیتته‌وه.

* * *

په‌خشانه‌شيعر چۆن مامه‌له‌ له‌گه‌ل زمان ده‌کات؟، یان بلتین: سنووری زمان له په‌خشانه‌شيعردا تا کوتییه و تا کو‌ی ده‌توانیت له توانایی و ئیمکانه له‌بن نه‌هاتوو‌ه‌کانی زمان سوودمه‌ند بیت؟ زمان له په‌خشانه‌شيعردا جیا‌یه له زمان له شيعردا، به‌و مانایه‌ی «بنیادی زمان له په‌خشانه‌شيعردا له رسته‌ی تیه‌ه‌لکیش و پیکه‌وله‌لکو پیک دیت، (به‌لام) بنیادی شيعر، له بنیادیکی لیکت‌رازو و هاوکیش و هاوکوتایی پیک دیت.» (٨). به‌ جوړیکی تر ده‌توانین بلتین؛ په‌خشانه‌شيعر «جیهانیکی فراوانتره، سه‌ره‌ستی زیاد و زۆری بۆ نووسه‌ر تیدایه» (٩)، که ئەمه له شيعردا که‌متره،

شیعری کیش و سه‌رواداردا که جوړی ریتمه‌که‌یان جیگیره، ریتمی ناوه‌کی به‌رهمی لیکدان و پیوه‌ندی نیوان پیت و پیته هاوشیوه و نزیکه‌کانه، وشه و وشه هاوشیوه و نزیکه‌کان له فونیم و دهنگ، لیکدژ و ئاوس له مانا، رسته و رسته هاوشیوه و نزیکه‌کان له فونیم و دهنگ، لیکدژ و ئاوس له مانا و...ه، هه‌ستی پی ده‌کریت و ده‌بیستریت، درک به شیعرییه‌تی ده‌کریت. شیعرییه‌ت له کورترترین پیناسه‌دا؛ لادان و وهرچه‌خانه له زماندا، دهرچونه له سووری سووا و سستی زمان. بۆ شیعرییه‌ت «کیش و شعی شعی و ناشیعی نیبه، به‌لکو له بنه‌رتدا به‌شیعیرونی وشه‌کانه.» (۱۱).
 ئه‌وه‌ی له په‌خشانه‌شیعردا خالیکی جیا‌یه له ژانره‌کانی تر و به‌تایبه‌ت شعی، چینی وشه و رسته‌یه، به‌مانایه‌کی تر؛ دروستکردنی په‌ره‌گرافه. هه‌ر په‌ره‌گرافیک له په‌خشانه‌شیعردا ئه‌ندازه و هه‌لچینی تایبه‌ت به‌خوی هه‌یه، که وا دهرده‌که‌ویت شاعیر سه‌روه‌ختی نووسینه‌وه‌ی هه‌ریه‌ک له په‌ره‌گرافه‌کانی نیو په‌خشانه‌شیعرییه‌که‌ی، وچانیکی گرتوه، پاشان ده‌ستی کردوه‌ته‌وه به‌خولقاندنی په‌ره‌گرافیک، بۆ به‌یه‌کیک له خه‌سله‌ته‌ تایبه‌ته‌کانی په‌خشانه‌شیعی بوونی په‌ره‌گرافسازیه، له‌م ژانردا کاتیک له په‌ره‌گرافه‌کان ورد ده‌بینه‌وه، هه‌ریه‌که‌یان سه‌ره‌خوی خویان هه‌یه و بۆ نووسینه‌وه‌یان خه‌رجیه‌کی تایبه‌ت له زمان و شیعرییه‌تدا کراوه، ئه‌مه به‌و مانایه‌ نایه‌ت ئه‌و به‌کیته‌یه‌ی نیو په‌خشانه‌شیعی به‌هوی سه‌ره‌خوی په‌ره‌گرافه‌کانه‌وه له‌به‌ین بچی و نه‌مینیت، به‌لکو کوی گشتی هه‌ریه‌ک له په‌ره‌گرافه‌کان، له‌گه‌ل ئه‌و سه‌ره‌خوی و سه‌ره‌ستییه‌ی هه‌یانه، بۆ شکل و شپوه‌دان به‌و به‌کیته‌یه‌ ناوه‌کییه‌ یه‌ک ده‌گرن.

* * *

خویندنه‌وه‌ی په‌خشانه‌شیعی «گۆرانیه‌ک به‌ته‌نیا له چۆله‌وانیدا پیاسه‌ی کرد...!»ی ته‌یب جه‌بار له‌به‌ر رۆشنایی ئه‌و باسانه‌ی سه‌روه‌ه، ده‌کریت خویندنه‌وه‌یه‌کی فره‌هه‌ند و هه‌مه‌لایه‌ن بیته‌به‌رهم، ئامانج له‌م خویندنه‌وه‌یه‌ ئایدا و گۆشه‌یه‌کی دیاریکراوه، نه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ چهند لاوه‌ ده‌ق ئابلوقه‌ بده‌ین و سه‌ره‌ئه‌نجامیش خالیکی نه‌بیته‌ کوی ده‌لاله‌ت و خویندنه‌وه‌کان پیکه‌وه‌ کۆ بکاته‌وه. ئه‌و به‌رده‌ی خویندنه‌وه‌که‌مانی له‌سه‌ر راده‌گرین، فۆرمه‌، هه‌ول ده‌ده‌ین له‌ ری فۆرمه‌وه‌ بگه‌ین به‌

ناوه‌رۆک، به‌ واتایه‌کی تر، چۆن فۆرم و ناوه‌رۆک له‌م په‌خشانه‌شیعرییه‌دا تیکه‌لی یه‌ک بوون و یه‌کتر پر ده‌که‌ن؟

ئهم ده‌قه شیعرییه‌کی پرسه‌نامه (لافیته‌)ی هه‌یه و له‌سه‌ر هه‌مان کلیشه‌ دارپژراوه. ئاشکرایه پرسه‌نامه‌کان له‌سه‌ر پارچه‌ په‌رۆیه‌کی ره‌ش و به‌خه‌تیک سی دیوارێ مزگه‌وت، له‌سه‌ر سووچی کۆلان، فولکه‌کان، ناوبازار، نه‌رده‌ی باخه‌کان و... بیانینین. فۆرمی نووسینیان، فۆرمیک جیگیره، به‌ده‌سته‌واژه‌ی «دلگراڤن به‌کۆچی دوا‌یی...» ده‌ست پی ده‌کات و پاشتر ناو، نازناو ئه‌گه‌ر هه‌ی، ناوبانگ، عه‌شیره‌ت، دواتریش ناوی برا، یان کوره‌کانی کۆچکردوو دهنوسرین و به‌ئایه‌تی «انا الله وانا الیه راجعون» و شوین و ناوونیشانی پرسه‌که ته‌واو ده‌بیته.

«به‌ داخ و په‌ژاره‌یه‌کی زۆروه‌ه هه‌والی کۆچی دوا‌ی کاک (ئاوه‌دان)م بیست...» (۱۲).

له‌گه‌ل خویندنه‌وه‌ی یه‌که‌م دیری په‌خشانه‌شیعرییه‌که‌دا هه‌ست به‌و گۆرانه‌ ده‌که‌ین که‌ ئهم ده‌قه له‌و کلیشه‌یه‌ی سه‌روه‌ه‌ی پرسه‌نامه جیا ده‌کاته‌وه؛ ئهم په‌خشانه‌شیعره‌ پیره‌وی له‌و جوړه‌ی پرسه‌نامه‌یه نه‌کردوه که به‌ دیوار و شوینه به‌رچاوه‌کانه‌وه هه‌لده‌واسرین و دیانینین، به‌لکو ئه‌مه پرسه‌نامه‌یه‌کی تایبه‌ته‌ بۆ کۆچکردوو‌یه‌ک، نامه‌یه‌کی ماته‌م و که‌سه‌رئامیزه، له‌ که‌سیکی دیاریکراوه‌ه ناراسته‌ی بنه‌ماله، یان دۆستانی (کاک ئاوه‌دان) کراوه. لیره‌دا ده‌توانین جیا‌وازییه‌کی بنچینه‌یی له‌ نیوان ئهم دوو جوړه‌ له‌ دهرپینی هاوخه‌می و پرسه‌نامه‌ دا‌بنیتین و ئه‌و هه‌له‌ تیکه‌یشتنه‌یش راست بکه‌ینه‌وه که‌ نیسه‌ت به‌م دووه‌ هه‌یه. له‌ جوړی یه‌که‌مدا، واته‌ ئه‌و جوړه‌ی پرسه‌نامه‌کان له‌ به‌رچاوترین جیدا هه‌لده‌واسرین، تا زۆرتین خه‌لک بیانینیت و ئاگاداری مردنی فلانکه‌س بیت، شیوازیکه‌ رووی له‌ جه‌ماوه‌ر و خه‌لکیکی به‌رفریه‌، یان بلتین بۆ هه‌موانه‌ و رووی له‌ هه‌موانه‌، ئهم جوړه‌ له‌ پرسه‌نامه‌ زیاتر ده‌جیته‌ قالی ئاگادارکردنه‌وه‌وه، ده‌کری ناوی «ئاگادارنامه‌»ی لێ بنری. ئهم جوړه‌ ناپه‌رژیته‌ سه‌ر ورده‌کارییه‌کانی کۆچکردوو، جیا له‌و کلیشه‌سازیه‌ی له‌م جوړه‌ ئاگادارینامانه‌دا پیره‌و ده‌کریت، ناپه‌رژیته‌ سه‌ر ژیان و

که سایه تیبی کۆچکردوو. ئەم جۆره له دەرپرینی پرسه نامه، بۆ خه لکانی ئاسایی و چینی عامه. له بهرانبهردا جۆری دووهم ههیه، که لهم پهخشانه شیعره دا دهیبینن، ئەم جۆره له دەرپرین سنوورێکی دیاریکراوی ههیه، تاییسه ته، بهردهنگی ئەم جۆره، بهردهنگی کهمه و رووی له کهسه تیک، یان ئەوپه پری بنه ماله یه که. لهم جۆره دەرپرینه دا، نووسه ری نامه، هینده خۆی بهو کلێشه سازیبیه وه سه رقائ ناکات که له ئاگاداری نامه کانی سه ردیواردا هه بوون، به لکو به چری ده که ویتته ناسین و تاییه تمه ندیبه کانی کۆچکردوو. ئەم جۆره پرسه نامه یه که به زۆری له ژێر ناوی «برووسکه ی ماته مینی» دا ئاراسته و بلاو ده کړیتته وه، تاییه ته به چینی بالا و سه ره وه، واته کۆچکردوو خۆی که سایه تیبیه کی گرنه، یان پتیه و ئاستی بنه ماله که ی سه ره به یه که تیک له چینه کانی عه شیرته، حکومه ت، سیاسه تمه دار و... تاد.

«سه رمای بهرز و گه رمای نرمی دهرده سه ری کۆلی پی نه ده دا، چاوپۆشی له چاوپۆشی نه ده کرد. پیتی باش نه بوو ئاخ و ئۆف که له که بهن و زوو زوو ده یدانه دم رووباری چاره سه ره وه. له زه مینه سازیدا شاره زا بوو، په تی گرو تینی ده دایه ده ستمان و عه تری ئاسمان و ئاوی جوانی پی ده به خشین.» (۱۳).

عه ده تی ئەم جۆره نامه، جیا له دەرپرینی ماته م و خه مباربوونی خه ست، جۆرێک له زیده وه سف و هه ندیک جار موجامه له بشی تیکه ل ده بیت، ئەمه ییش له لایه که وه بۆ پیشاندانی زیاتری هاو خه می و هه ستکردن به ئازار و کسپه ی له ده ستچوونی کۆچکردوو دیت، له لایه کی دیکه یسه وه پیشاندانی نزیک و پتیه که وه یی کۆچکردوو و نووسه ری نامه یه.

«کاک (ئاوه دان) سه رباری چوست و چالاک، هه میشه پۆشاک دلدانه وه ی ده پۆشی، خۆراکی و ژه ی دارستان بوو. کللی هه لکردن و کسکردنی ره شه با ی پی بوو. شه وان هه یه که دوو په ردا خۆره تاوی هه لده دا، ناخی خۆی پی پاک و رووناک ده کرده وه. هینده میه ره بان بوو پۆژانه له ناو له پی کانی هه لده قولا.» (۱۴).

له گه ل ئەوه ی که زمانی ئەم جۆره نامه زمانیکی تارا ده یه که گشتیه، به لام هه ره له ناو ئەم زمانه گشتیه دا هه ست به نزیک و هاو خه می نووسه ری نامه نیسه بت به کۆچکردوو ده کړیت و تیبیدا هه شاره.

«زۆر به داخوه بۆ کۆچی دوایی کاک (ئاوه دان) هاوارێک بوو به گویتی بۆشاییدا، گۆرانیه که بوو به ته نیا له چۆله وانیدا پیاسه ی ده کرد. یه زدانی مه زن به به هه شتی به رینی شاد بکات و سه بووری هه موو لایه کمان بدات. انا الله وانا الیه راجعون...» (۱۵).

وهک ناوه رۆک، ئەم پهخشانه شیعره ده چیتته قالیی پهخشانه شیعریکی سیبمۆلیکه وه، ئەویش به هینانی ناوی (ئاوه دان) وهک کهس/ئاوه لکاری کۆچکردوو و رووی نامه له وه. رهنگه باشتین رتیه بۆ تیکه یشتن له (ئاوه دان) هه م وهک ناو، هه م وهک ئاوه لکردار، دانانی بیت بهرانبه ره دژواتا که ی، واته بهرانبه ره (تیکدان)، یان (ویرانکردن). له گه ل ئەوه ی له ده که دا قسه یه که له تیکدان و ویرانکردن نییه، به لام له هه موو جیه که دا ئاماده یی هه یه، ئاماده ییه کی قورس و قاییم، ته نانته له ناو نیسانی پهخشانه شیعره که یشدا: «گۆرانیه که به ته نیا له چۆله وانیدا پیاسه ی کرد...»، هه ست بهو تا قانه یی و خا پووربوونه ی ئاوه دانی ده که یین. له خۆیندنه وه یه که دا ده کړی ئەم پرسه نامه وهک سه ردوولکه و شین نامه یه که بۆ زه من، بۆ بریه که له میژوو، بۆ سه رده میکی ژپین، بخۆتیریتته وه، که تیبیدا (ئاوه دانی) هه بووه، له سایه ی ئاوه دانی ئارامی هه بووه، له سایه ی ئاوه دانی مرۆف «پۆشاک دلدانه وه ی پۆشیوه، له گه ل براده ره کانی دا به زمانی شه ونم دواوه، دانوی له گه ل که لێن و که له به ردا نه کولاوه، به گۆزه رتیکدا تینه په یه که بۆنی خۆیه شترانی لی ها تیبیت، هه زی نه کردوو نه نیشتمان به هه سرت بار بکړیت و...» (۱۶). دیاره له پشت ئەم ستایش و شینکردنه زۆره وه بۆ ئاوه دانی، جۆره بی هیوایی و دهسته وسانیه که هه یه، بی هیوایی و دهسته وسانیه که له نه بوونی جیه گره وه و درێژه پیده رتیک بۆ (ئاوه دانی). پرسیارێک لیره دا دیتته پیش و ده توانیت ده رچه یه کی تر بۆ خۆیندنه وه ی ئەم ده که بهر خسینیت: ئایا (ئاوه دان) ئامازه یه بۆ رابوردوو؟ ئەگه ره لام به لیه، چ رابوردوو یه؟ راستیه که ی کاتیک ئیمه میژوو ی خۆمان ده ور ده که یه وه، به ده گمه ن و نزیک له مه حال، تیبیدا بریه که لهو میژوو به دۆزینه وه بۆ ئیستامان جیتی شانازی و شه رافه تمه ندی بیت، میژوو ی ئیمه په ره له خیانه ت و ملشکاندن، له هه ر شویتیکه وه له م میژوو

دەروانیت داغانە بە پشتکردنە یەك و چەقۆكیشان لە پشت یەك، داغانە بە نۆكەریی بۆ بیگانە و چالەكەنەندن بۆ یەكتر و... بۆیە لە وەها خۆتندنەوێهە كدا، ئەم دەقە روویەرووی رەخنە دەبیتەوێه؛ هەر رابوردوو پەرستی و ناخەهەلكیشانێك بۆ رابوردوو، لەنیو ئەم مێژووێه بێ مێژووێه، كاریكی ترسناكە، ترسناك تا رادە بەرەهەمەپینانەوێه هەمان ئەزموونی كارساتای پێشوو. دەتوانین درێژە بە خۆتندنەوێهكان بەدەین و خۆتندنەوێه تر و مانای تر لە ناوەرۆكی ئەم دەقەوێه دەریكیشین، چونكە دەق «كاریكی ناكاملە و دەتوانیت بەردەوام لەگەڵ خۆتندەری تازەدا كامل بیت. مەزنی و تازەگەری بەردەوامی شاعیرە گەورەكان لەوێدا پەنھانە، كە دەتوانن بێ ئەوێه دەستبەرداری خۆیان بن، ببنە كەسانی دی.» (١٧).

* * *

لایەنی هونەری ئەم پەخشانە شاعیرە ئەو وردەكارییە بە زماندا كراوە، لە دەقیكی رووتی پەخشانییەوێه بەرزكراوەتەوێه بۆ پەخشانە شاعیر، پەخشانە شاعیر قەوماوێه. زمانیکە ترازو لە زمانی ئاسایی و پێوێه، ترازو لە زمانی راستەوخۆیی؛ زمانی راستەوخۆیی زمانیکە بۆ زووتر گەیانندی پەيام و مەبەست، زمانیکە گوتاری زانستی و میدیاكان و... تاد. بەكاری دەبەن. «پەنا بردن بۆ زمانی راستەوخۆ، زمان پەراوێز دەخات، ئەتوێلەر، تاكەمەودایی دەخۆلقیتیت.» (١٨). زمان لە ئەدەبیات و بە تاییەت شاعیردا، بەردەوام لە رێی چەندان تەكنیک و فیتلی زمانییەوێه، لە راستەوخۆگەیانندن دوور دەكەوێتەوێه. بێ گومان زمان لە بچووكتترین یەكەدا (پیت و پەیف)، شتێك نییە لە دەروێه فۆرم، زمان لە دەروێه فۆرم ناتوانی ببیتە ئەو شتەێه كە پیتی دەگوتری ئەدەبیات. ئەگەر تەماشایەكی هەركام لە دەربڕینەكانی نیو ئەم پەخشانە شاعیرە بكەین، ئەو وردەكارییە هونەرییە دەبینینەوێه و دەزانین چۆن زمان لە روالەت و شتیوێه ئاسایی كەوتووێه و شتیكی لێ دەهاتووێه نوێ، ناباو و نەببستراو: «كپكردنی رەشەبا، تەپوتۆزی تەر، كەفاوی لووتبەرزی، گوزەرانی لا بەلا، پاشەكەوتكردنی بەزەبی و توورەبی، بۆنی گەردەلەوول، رووباری چارەسەر و...» پیدانی ئەركگەلی لەم جۆرە و لێكدانی ناو، ئاوێلناو و ئاوێلكردارەكان بەو چەشنە، دەربڕینگەلیكی هیناوتە

بەرەم كە لە هیچ كام لە رێسا و یاسا زمانەوانییەكاندا نین و جییان نابیتەوێه، بەمەیش ئەم دەقە مۆری خۆی وەك پەخشانە شاعیرێكی چاك لێ داوێه و لەم خانە و ژانردا سەرچەشن و نایاب بوو.

كاتێك ئەم پەخشانە شاعیرە هانا بۆ فۆرمی پرسەنامە دەبات، ئەم فۆرمە كراسێك نییە دەلب، یان بە بەری ناوەرۆك تەسك بیت، هەلبژاردنی ئەم فۆرمە لە سۆنگەێه ئەو ناوەرۆكەوێه دیت دەقەكە ئاراستەێه دەكات. هەلبەت بینینی شتیوێه پرسەنامە لە هەردوو جۆرەكەیدا؛ چ ئەوێه بە دیواردا هەلدەواسریت، چ ئەوێهیش وەك نامە دەنووسریت، كۆچكردووێه بۆ ئێمە ناسراو، یان نەناسراو بیت، هەر مایەێه خەم و دلێنگییە، ئەمەیش راستەخو لە فۆرمەوێه بۆ ناوەرۆك دەگوتێزیتەوێه و پێكەوێه دەبنە هۆی توخكردنەوێه پەيامی راگەیه نراو. شاعیر بەو ئێمەكان و وزە شاروانەێه هەیه تی، ناتوانی لەناو ئەو فۆرم و كلیشەێه دا بتوێتەوێه و ناوەرۆكێكی وا بنوێتیت، هەر بۆیە «وختێك شاعیر ناتوانی ئاراستەێه كیشەێه بابەتەكان بە مەودای زمانی شاعیریدا تێپەرێتیت و بیگەیه نیتە سەرئەنجام و كۆتایییەكی شاعیر، بە ناچاری دادەبەزیتە ئاستی پەخشانە شاعیر.» (١٩). دەتوانین بلیین شۆینی شیوا بۆ بەرەهەمەپینانی دەقیكی ئەدەبی، كە هانا بۆ فۆرم و كلیشەێه كی فەرمی حازر بەدەست و نائەدەبی وەك پرسەنامە بات، پەخشانە شاعیرە. پەخشانە شاعیر دەتوانیت ئەم فۆرم و كلیشەێه بچەسپیتیت و دەقیكی ئەدەبی لێ دەرکیشیت. تاییەتمەندی پەخشانە شاعیر، هەم لە رووی نزیکي و كرانەوێه بەسەر بابەتگەلیكی وەك گیتراوە، دیالۆگ، رووداو و... هەم لە رووی ریتەوێه، وەك گوترا لە جۆری كراوێه و «ئەمەیش هەلقولای هارمۆنییەكی ناوێه و بزۆكە كە یاساكانی پاشوختن نەك پێشوخت، واتە بە پیتی پیدایستییەكانی سیاقە.» (٢٠). یارمەتیدەرن بۆ ئەوێه ئەم ژانرە بتوانی لەگەڵ وەها فۆرم و كلیشەێه كدا روویەروو بیت.

لەم كلیشەێه دا، ناوەرۆك و فۆرم لە یەكتردا نیشەجی و جینشین، دارشتەێه دەقەكە و بینینی دەستپێكی «بە داخ و پەژارەێه كی...» و لە كۆتاییشدا نایە تی «انا الله وانا الیه راجعون»، دەتوانی لە یەك كاتدا بمانخاتە ناو خۆبەوێه، واتە بمانخاتە ناو فۆرم و ناوەرۆكی دەقەكەوێه.

فۆرم و ناوهرۆکیش له ناو ماناگه لێکی وهک «ماتهم، شین، خه مباریون و...» دا دهکونه ناویهک، پینکیشهوه هاوچووت و هاوماننا دهبن. له په خشانه شیعره دا، له گه ل ئه وهی به شیوه یهکی ستوونی و یه کپریتم له سه ره وه بۆ خواره وه پابه نده به و کلێشه ئاماده کراوه وه، به لام دهقیک به رههه نه هاتوووه کلێشه یی، ئه مه بیش به کارکردنی زمان، که بهردهوام له جوولته و په لهاویشتندا یه، دهسته بهر کراوه. به مه بیش زمان له وه ده رچوو به ته نیا بیته گویزه ره وهی هاوخه می و سه ره خو شی، له وه ده رچوو لایه نی هونه ری و ئیستیتیک کی دهق له خالی کدا چهق به ستیت. ناوایی زمان و به رهه مه یانی ریتمیکی ناوه کی و به گوئی خه مگین، وایان کردوو ده قه که له دیکتاتۆریه تی زمان، ریزمان و زمانی پیوه، ده رباز بیته.

سه رچاوه کان:

- (۱) گۆرانییهک به ته نیا له چۆله وانیدا پیاسه ی کرد...!
- ته یب جه بار، رۆژنامه ی ره خه نی چاودیر، ژماره: ۳۱۶، سالی ۲۰۱۲.
- (۲) بوتیقای پینکها ته خواز، تزوتان تۆدۆرۆف، و. له فارسییه وه: محمه د ته رهغه، له بلاو کراوه کانی به رپۆه به رایه تی چاپ و بلاو کردنه وهی سلیمانی، ۲۰۱۲.
- (۳) که شفی زمان و دوایین ویستگه ی شیعرمان، نیبراهیم مینووی، گۆفاری ناینده، ژماره: ۸۲، جه نیوه ری ۲۰۰۲.
- (۴) تیرامانه کان له قه سیده، نۆکتافیۆ پار، وه رگیتانی: پروا عه لادین، گۆفاری ناینده، ژماره: ۳، نه یلوولی ۱۹۹۹.
- (۵) ساختار و تاویل متن، بابک احمدی، نشر مرکز.
- (۶) هه مان سه رچاوه ی ژماره: ۳.
- (۷) شعر و اندیشه، داریوش اشوری، نشر مرکز ۱۳۷۳.
- (۸) ریتم له نیتو شیعر و موزیکدا، شاهۆ سه عید، گۆفاری ناینده، ژماره: ۵۰، ۵۱، سالی ۲۰۰۳.
- (۹) هه ر ته نها مانگ له ژیر دره ختا بیر ده کاته وه، عه بیاس به یزون، وه رگیتانی له عه ره بییه وه: عه بدوللا تاهیر به رزنجی، بلاو کراوه ی غه زه لنووس، سلیمانی ۲۰۱۵.
- (۱۰) هه مان سه رچاوه ی ژماره: ۹.
- (۱۱) شیعریهت، عه بدولقادر محمه د نه مین ماوه تی، گۆفاری ناینده، ژماره: ۳۰، ناداری ۲۰۰۲.
- (۱۲) هه مان سه رچاوه ی ژماره: ۱، ۱۳، ۱۴، ۱۵، ۱۶.

- (۱۷) هه مان سه رچاوه ی ژماره: ۴.
- (۱۸) نامه یه کی کراوه بۆ هاو رپیم سه باح ره نجدهر، عه بدوللا تاهیر به رزنجی، گۆفاری هه نار، ژماره: ۵۳.
- (۱۹) خه سلته تنمایی جیاوازییه کانی په خشانه شیعر، مه هدی صالح مه جید، گۆفاری ناینده، ژماره: ۴۳، سالی ۲۰۰۲.
- (۲۰) هه مان سه رچاوه ی ژماره: ۸.